

המחוזאי - יעקב שבתאי

סופר, מחזאי, מתרגם ופובליצי. נחשב לאחד מכותבי הפורה החשובים ביותר בספרות העברית המודרנית. יעקב שבתאי נולד באביב 1934 בת"א. אחרי השחרור מהצבא עבר לקיבוץ מרחביה, שם החל לכתוב פזמון ומחזות. ב-1967 הגיע 33 יעקב שבתאי את הקיבוץ ו עבר עם משפחתו לעיר הולדה תל אביב, שם הקדיש את עצמו לכתיבה. יעקב שבתאי נפטר מהתקף לב בקיז של שנות 1981 בהיותו בן 47. השair אחריו עשרה מחזות מקוריים שכחוב, יותר מעשרים מחזות שתרגם או עיבד, שירות פזמון ומחזות שחיבר שמרביהם פושמעים ומושרים עד היום.

בימי חייו פרסם את ספר הטספורים "הדוד פרץ ממרא" ואת הרומן "זיכרין דברים". הרומן "סוף דבר" יצא לאור לאחר מותו ב-1984. שני הרומנים נחביבים יצירות מופת של הספרות העברית המודרנית. העומק, השנינות, חוש ההומור, החן והברק שאפיינו את אישיותו של יעקב שבתאי בחיו, ממשיכים לחיות על הבמה בישראל גם בעשור השני של המאה ה-21.

הרקע למזהה

פרשת כרם נבות היזרעאלי (מלך אי, פרק כ"א) היא הציר העלילה עליון מבוסס המזהה. אחאב מלך ישראל בקש לנבות שיתן לו את כרמו, מכיוון שהוא קרוב לארכון המלך והוא רזהה להפכו לגן יrik ובתמורה יתן לו כסף או כרם טוב ממנו. נבות סירב לתחת את תנלה אבותיו מלך. אחאב שב לבתו "סרך וועף". אשתו איזבל, בת מלך צידון, לוכחת על עצמה להעביר את הכרם הנחשק לידי בעלה. בכוח אישיותה המיניפולטיבית היא גורמת לשני בני-בליעל להיעיד שנבות קילל את אלהים ואת המלך. נבות נמצאת אשם והוצאה להורג בסקילה... אחאב עמד לרשות את הכרם, אולם שם מחהה לו אליו הנביה במלחים "הרצתת וגם ירשת" ומוסיף "במקום אשר ליקקו הכלבים את דם נבות, ילקקו הכלבים את דם גם אתה". והוא מנבה לו את עונשו האישית והרס ביתו בימי שלטונו בנו אחזה.

המחודה

"אוכלים" נכתב בשנת 1977 והועלה לראשונה ב-1979. הוא מדובר כאילו נכתב כאו-עצמי. האקטואליה שלו וולה ומצופה את תודעתנו כמעט מכל דיאלוג. מדובר בסאטירה פוליטית רבת עצמה שמגיסת את פרשת נבות התבע. כיitzר המנייע את לבו של המזהה. גזילת נחלות אבות השיכת על פי חוק לזרות, הפקעת קרונות והעמדתו של השלטון מעל החוק ומעל ערך חי הפורט - הם מהנושאים בהן היא עוסקת. אחאב, איזבל אשתו ושני יועצים מסבבים לסייעת עבודה מלכויות שבהם זוללים ללא שבעת כל הערכיהם האנושיים. שולחן האוכל הוא דירת הפשע וביבו מופיעים כל החוקים, בדיולוגים רוווי אלימות מילולית, איזומי שחיטה ופיתוי שוחד המשמשים כלים בידיו של השלטון בבואו לבטל בשמה של הממלכה את עקרונות היסוד של חוק וצדקה, יושר ומוסור ברמה הפוליטית מוקנית וברמה האוניברסלית. מדובר במשל חרדי-פוליטי חריף וROLONT, שמעליו מרכפת כאהרה תקופה ונצחית שאלתו האלמנוטית של הנביה אליו: "הרצתת וגם ירשת?"

מתוך חוקת אריה: "לא ישלו מושם אדם חיין, חרתו או רכושו ללא ההלכי משפט תקין".
מתוך הצעת חוק "יסוד זכויות האדם והארון" שהוגשה לכנסת ישראל בשנת 1973 ותלויה ועומדת בפניה: סעיף 3: "כל אדם זכאי להגנה כדין על חייו, גופו, נפשו, כבודו ושמו הטוב".

שחקנים:

אחאב, מלך ישראל - **יגאל אליאו**
איזבל, אשתו - **דנית לוי**
שמעי, יועץ המלך - **אמיר כהן**
אלקיים, יועץ משפטי - **אייציק אסטרוגו**
نبות היזרעאלי - **יהורם הלי**
שר הראשי - **שי נמט**
מודג היין וחילין - **יהודית יIRON**
מלצר אי' - **אמיר בן דור**
מלצר בי' - **גלרון**
מאבטח - **ארז בן עדרא**

דמות:

מריוקסלר
מייל נאור
מייל נמט
יעל פדר
פזית שלף

צורות ההפקה:

מוסיקה ועריכה מוסיקלית - **עדי דויטש**
תאורה - **יונתן "ספידי" קול**
ניהול הפקה - **אמיר כהן**
הפקה - **עירית כ"ס האגף לתרבות, נוער וספורט**
מנהל הצגה - **מייל נאור**
אחריות גסטרונומיה - **ענת גליקמן**
אחריות תלבושים - **פזית שלף**
אחריות תפאורה - **יעל פדר**

